

МИНИСТЕРСТВО НА ФИНАНСИТЕ

НАЦИОНАЛНА АГЕНЦИЯ ЗА ПРИХОДИТЕ

ДИРЕКЦИЯ "ОБЖАЛВАНЕ И УПРАВЛЕНИЕ НА ИЗПЪЛНЕНИЕТО" - ПЛОВДИВ

ПК 4004 гр. Пловдив
ул. "Скопие" № 106

факс 032 / 679-700
тел. 032 / 935-411

Съгласно представената в писмото фактическа обстановка се ревизира дейността на клон на чуждестранно юридическо лице, което извършва дейност по строителство на обект съгласно сключен договор като подизпълнител. Във връзка с извършеното строителство са назначени работници по трудов договор от страната и чужбина. За тях през 2006г. и 2007г. дружеството е оборудвало работническо селище. Направени са текущи разходи и разходи за дълготрайни материални активи. За закупените активи е упражнено правото на приспадане на данъчен кредит. Ползвани са услуги за селището по сметоизвозване и сметосъбиране, почистване на ями, ток вода, услуги пране, охрана.

Поставени са следните въпроси:

1. Изброените в писменото запитване разходи /за обзавеждане/ влизат ли в обхвата на социалните разходи за 2006г. и 2007г. или същите следва да се третираат като необходимо присъщи.
2. Приложима ли е разпоредбата на чл. 70, ал. 1, т. 2 от ЗДДС относно покупката на активите и ползваните услуги.

Съгласно § 1, т. 14 от ЗКПО /отм./ "социални разходи" са: отчетените като разходи социални придобивки (в пари или в натура), определени съгласно чл. 293 и 294 от Кодекса на труда или по ред и начин, определени от ръководството на предприятието и достъпни за всички работници и служители, включително на лицата, на които е възложено управлението, и на лицата, наети по правоотношения, приравнени към трудовите по смисъла на § 1, т. 2 от Допълнителната разпоредба на Закона за облагане доходите на физическите лица, с изключение на разходите, регламентирани като задължителни с нормативен акт. Не е налице предоставяне на социални разходи в натура в случаите на възстановяване на разходи на лицата под каквато и да е форма.

Социалните разходи в натура са определени с разпоредбата на § 1, т. 34 от ЗКПО в сила от 01.01.2007г. "Социални разходи, предоставени в натура" са отчетените като разходи социални придобивки по чл. 294 от Кодекса на труда и предоставени по реда и начина, определени от чл. 293 от Кодекса на труда или от ръководството на предприятието. Социалните придобивки трябва да са достъпни за всички работници и служители и за лицата, наети по договор за управление и контрол. Не е налице предоставяне на социални разходи в натура, когато между работодателя или възложителя и лицата по изречение второ са налице парични взаимоотношения под каквато и да е форма по отношение на получените социални придобивки.

Видно от определенията в ЗКПО в редакциите за 2006г. и 2007г. е налице разлика само по отношение на това, че през 2007г. за социален разход се приемат само тези, които са предоставени в натура. Критериите за определянето на дадени разходи за социални по смисъла на корпоративния закон следва да са изпълнени няколко критерия:

- социалните придобивки са тези регламентирани с чл. 294 от Кодекса на труда /КТ/;
- да са определени/предоставени по реда и начина определени от чл. 293 от КТ или
- да са определени от ръководството на предприятието;
- да са в пари или в натура /в сила до 31.12.2006 г./;
- да са изцяло в натура /в сила от 01.01.2007 г./;
- да няма парични взаимоотношения под каквато и да е форма по отношение на получените социални придобивки между работодател и работник/служител /в сила от 01.01.2007 г./;
- да са достъпни за всички работници и служители и за лицата, наети по договор за управление и контрол.

На основание представените документи не може да се направи заключение, че за посочените в запитването разходи са изпълнени изискванията за социални разходи/социални разходи в натура по смисъла на определенията дадени в ЗКПО в редакциите за различните години. Това е така защото не са изпълнени два от необходимите критерии:

- да са определени/предоставени по реда и начина регламентиран от чл. 293 от КТ или да са определени от ръководството на предприятието /не са представени такива документи, въпреки че са поискани/ и
- да са достъпни за всички работници и служители и за лицата, наети по договор за управление и контрол /това право е предвидено само за наетите чуждестранни работници в сключените трудови договори/.

Ако при извършване на ревизията се установи, че са изпълнени всички критерии за определянето на разходите като социални следва да приложат разпоредбите на чл. 36, ал. 1 и чл. 204, т. 2 от ЗКПО за 2006г./2007г.

По отношение на текущите разходи следва да се извърши проверка на представената в обяснението на гл. счетоводител на проверяваното дружество информация относно осчетоводяването им и обвързването на същите с приходите по договора. Съгласно посоченото в обяснението текущите разходи свързани с обзавеждането и функционирането на селището се префактурират на възложителя на строително-монтажните работи при спазване на разпоредбите на МСС 11 и възприетата счетоводна политика. Обстоятелството по префактуриране на текущите разходи следва да бъде установено при изследване и преценка на първичните и вторични счетоводни документи и записванията в регистрите водени от предприятието и съответно отразено в общия счетоводен финансов резултат на дружеството.

При условие, че след анализа на счетоводните документи се докаже твърдяното в обясненията на главния счетоводител на предприятието считаме, че не са налице условия за извършване на преобразуване на счетоводния финансов резултат по реда на ЗКПО.

Организирането на работническо селище от работодателя, където са създадени всички условия за живот за част от наетите лица и предоставянето на персонала на стоки и услуги в тази връзка не следва от задължителни разпоредби на нормативни актове. Това са разходи, които по принцип в икономическата практика са установени и се приемат за такива, които са елемент от личната издръжка на наетото в трудовия процес лице. В тази връзка, ако при извършената проверка на счетоводните документи се установи, че разходите не са фактурирани на възложителя считаме, че същите могат да се определят като разходи, несвързани с дейността, удовлетворяващи частично или напълно лични потребности на

персонала, които не са с характер на социални и/или представителни разходи /редакция в ЗКПО за 2006г./ или разходи, несвързани с дейността /редакция в ЗКПО за 2007г./. В този случай със сумата на текущите разходи през отделните отчетни периоди следва да се увеличи счетоводния финансов резултат на основание на чл. 23, ал. 2, т. 3 от ЗКПО/2006г./ и чл. 26, т. 1 от ЗКПО/2007г./

От представената извадка, в която е посочено разпределението на разходите за изграждане на обекта и мобилизиране следва да бъде обърнато внимание на разходите като срещи-подаръци-дарения, социални дейности, турска социална премия, непредвидими разходи, разходи за застраховки /незадължителни за работодателя/. Следва да се проследи и определи има ли фактически осчетоводени разходи, които да са намалили счетоводния финансов резултат и обложени ли са същите с данък при източника или дали същите са свързани и са необходимо-присъщи за извършване на дейността на предприятието.

По отношение на прилагането на ЗДДС следва да имате предвид, че на основание чл. 12, ал. 1 от закона, облагаема доставка е всяка доставка на стока или услуга по смисъла на чл. 6 и 9, когато е извършена от данъчно задължено лице по този закон и е с място на изпълнение на територията на страната, както и доставката, облагаема с нулева ставка, извършена от данъчно задължено лице, освен в случаите, в които този закон предвижда друго.

Съгласно чл. 2, т. 1 от ЗДДС с данък върху добавената стойност се облага всяка възмездна облагаема доставка на стока или услуга.

Разпоредбата на чл. 6, ал. 3 от ЗДДС определя като възмездна доставка по смисъла на този закон:

1. отделянето или предоставянето на стоката за лично ползване или употреба на данъчно задълженото физическо лице, на собственика, на неговите работници и служители или на трети лица и при условие че при производството, вносът или придобиването ѝ е приспаднал изцяло или частично данъчен кредит;

2. безвъзмездното прехвърляне на собственост или друго вещно право върху стоката на трети лица, когато при производството, вноса или придобиването ѝ е приспаднал изцяло или частично данъчен кредит.

От друга страна чл. 9, ал. 3 от ЗДДС посочва за възмездна доставка на услуга:

1. предоставянето на услуга за личните нужди на данъчно задълженото физическо лице, на собственика, на работниците и служителите или на трети лица, при извършването на която се използва стока, при производството, вноса или придобиването на която е приспаднал изцяло или частично данъчен кредит;

2. безвъзмездното предоставяне на услуга за лични нужди на данъчно задълженото физическо лице, на собственика, на работниците и служителите или на трети лица.

От представените документи е видно, че разходите за медицинско обслужване, жилище и храна се поемат от работодателя. Служителите ще живеят в работническо селище в гр.Гълъбово, където е осигурено ѝ столово изхранване.

Предвид гореизложеното, ако данъчнозадължено лице, в качеството си на работодател, безвъзмездно предоставя стоки и услуги на своите работници или служители това предоставяне се третира от новия ЗДДС (в сила от 01.01.2007 г.) като възмездна доставка на стока и услуга (т.е. като облагаема доставка или като доставка, за която следва да се начисли ДДС).

При условие, че след анализа на счетоводните документи се докаже, че разходите свързани с обзавеждането и функционирането на селището не са префактурирани на възложителя на строително-монтажните работи, ДДС следва да се начисли на датата на възникване на данъчното събитие по смисъла на чл. 25, ал. 2 от ЗДДС.

При условие, че след анализа на счетоводните документи се докаже твърдяното в обясненията на главния счетоводител /разходи свързани с обзавеждането и функционирането на селището се префактурират на възложителя на строително-монтажните работи/ считаме, че за данъчно задълженото лице ще възникне право на приспадане на данъчен кредит на основание чл. 69, ал. 1 от ЗДДС.

По отношение на въпроса приложима ли е разпоредбата на чл. 70, ал. 1, т. 2 от ЗДДС относно покупката на къщичките и оборудването за селището следва да имате предвид, че правото на приспадане на данъчен кредит не е налице, независимо че са изпълнени условията на чл. 69 или 74, когато стоките или услугите са предназначени за безвъзмездни доставки или за дейности, различни от икономическата дейност на лицето. За да се приложи разпоредбата на чл. 70, ал. 1, т. 2 от ЗДДС е необходимо да се докаже, че стоките или услугите са предназначени за дейности, различни от икономическата дейност на лицето.